

at tro, at de, der særlig skal besørge denne Stempling, Banker og Vekselerere, i nævneværdigt Omfang skulde blive fristet over Evne til at undlade denne Stempling, og ogsaa af den Grund finder man det af Udvalget foreslaaede Tilsyn heldigere end Lovforslagets, idet man tror, det bliver mere elastisk, det bliver lettere for dette Tilsyn at indskrænke Kontrollen, dersom indvundne Erfaringer skulde gøre dette tilraadeligt; det bliver lettere for Tilsynet at indskrænke sig til at tage mere eller mindre fyldige Stikprøver — end naar man har de mange Tilsynsmænd, der skal have noget at bestille —, og det tror Udvalget nu vil være tilstrækkeligt. Den højtærede Minister har kunnet modtage Udvalgets Forslag om Ændring af Tilsynet paa Betingelse af, at han fik en Kontorchef mere til Skattedepartementet udover den foreslaaede Fuldmægtig, og den Betingelse har Udvalget kunnet tiltræde. Det er det, der er udtrykt i Ændringsforslag Nr. 10 til § 12 og Nr. 21 til § 22; og deraf følger saa en hel Række andre Ændringsforslag, nemlig Nr. 9, 13, 14, 15, 17 og 19, der kun er redaktionelle Ændringer.

Et andet Ændringsforslag, som Udvalget ogsaa tillægger en ikke saa ringe Betydning, er Ændringsforslaget under Nr. 11 til § 13. Det er stillet af et Fler-tal, men subsidiært tiltraadt af Mindretallet. Efter dette skal Tilsynsmyndigheden give de kontrollerede Virksomheder 4 Ugers Varsel, inden de Blankethæfter, der vedrører de inden Varselets Givelse afsluttede Forretninger, kan forlanges indsendte til eller fremlagte for Tilsynet til Undersøgelse. Man gaar ud fra, at de kontrollerede Virksomheder vil sætte megen Pris paa at skulle have et saadant Varsel; de vil saa altid have god Tid til at faa Hæfterne i Orden, om der er Mangler i saa Henseende, inden de fremlægges, og den Frygt, som ved Sagens første Behandling blev udtalt for, at Tilsynsmyndighederne skulde faa alt for god Løjlighed til at uddanne sig til Børspekulanter, synes derved ganske at maatte være fjernet; thi Oplysning om, hvem der 4 & 8 Uger før Eftersynet har solgt eller købt de og de Værdipapirer, kan sikkert ikke benyttes som Grundlag for Skøn over, hvad det er rigtigt at købe eller sælge i det Øjeblik, Undersøgelsen finder Sted. Disse to Ændringsforslag, som Udvalget altsaa tillægger mest Betydning, Forslaget om Ændringer i Tilsynet og Forslaget om Ændring af § 13, om Indførelse af denne Frist, dette Varsel for Udlevering eller Eftersyn af Blankethæfterne, og endvidere

Forslaget om at indføre den Bestemmelse, at Eftersynet skal fremmes hurtigst muligt, og at Tilbageleveringen af de eftersete Hæfter skal finde Sted hurtigst muligt, og at den, hvis der ikke er Mangler ved Hæfterne, ikke maa udstrækkes udover 4 Uger, lægger Udvalget ikke ringe Vægt paa, og jeg for mit Vedkommende føler mig opfordret til at takke den højtærede Finansminister for den Imødekommen, han har vist ved at gaa ind paa disse Ændringsforslag.

Lovforslagets § 16 lyder, som Lovforslaget nu foreligger, saaledes: „Tilsynsmyndighederne er under Ansvar efter Straffelovens § 139 pligtige til overfor alle uvedkommende at hemmeligholde, hvad de gennem deres Tilsynsvirksomhed er blevet vidende om“. Der er den Mangel ved dette Udtryk „uvedkommende“, at der kan være delte Meninger om, hvem der er uvedkommende, og hvem ikke. Denne Mangel har Udvalget søgt at afhjælpe ved Ændringsforslag Nr. 16, der bestemmer, at uvedkommende i denne Forstand er alle, der ikke har med Tilsynet at gøre; saa er Sagen i hvert Fald klar, hvem der i dette Forhold er uvedkommende, og hvem der er vedkommende.

Jeg kommer saa til Ændringsforslaget under Nr. 24 til § 24, det angaar den meget omtalte Skatteparagraf. Der har Fler-tallet foreslaaet, at de Forpligtelser, som ved § 24 paalægges, indenfor det af Finansministeren bestemte Omfang, de kontrollerede Virksomheder til at give Oplysning til Skattemyndighederne om deres Køb eller Salg af Værdipapirer, skal indskrænkes til kun at gælde Skatteaarene 1916—17 og 1917—18. Man har nemlig den Opfattelse, at for saa vidt det til den Tid skulde vise sig formaalstjenligt at opretholde saadanne Bestemmelser, bør de føres ind i den kommende nye Indkomst- og Formueskattelov til Staten. Samtlige Skattelove skal jo revideres i Løbet af ikke lang Tid, og i Indkomst- og Formueskatteloven har en saadan Bestemmelse sin rette Plads. Endelig foreslaar man i samme Ændringsforslag ogsaa en anden Ændring af denne Paragraf, nemlig, at de Ord, som jeg nys citerede, at disse Oplysninger skal gives „i det Omfang, Finansministeren bestemmer“, skal ændres til, at disse Oplysninger skal gives „indenfor en saadan Begrænsning, som fastsættes af Finansministeren“. Ved dette Ændringsforslag er der ikke tilsigtet at ændre noget ved, hvad der har været Meningen med Bestemmelsen, som den nu findes i